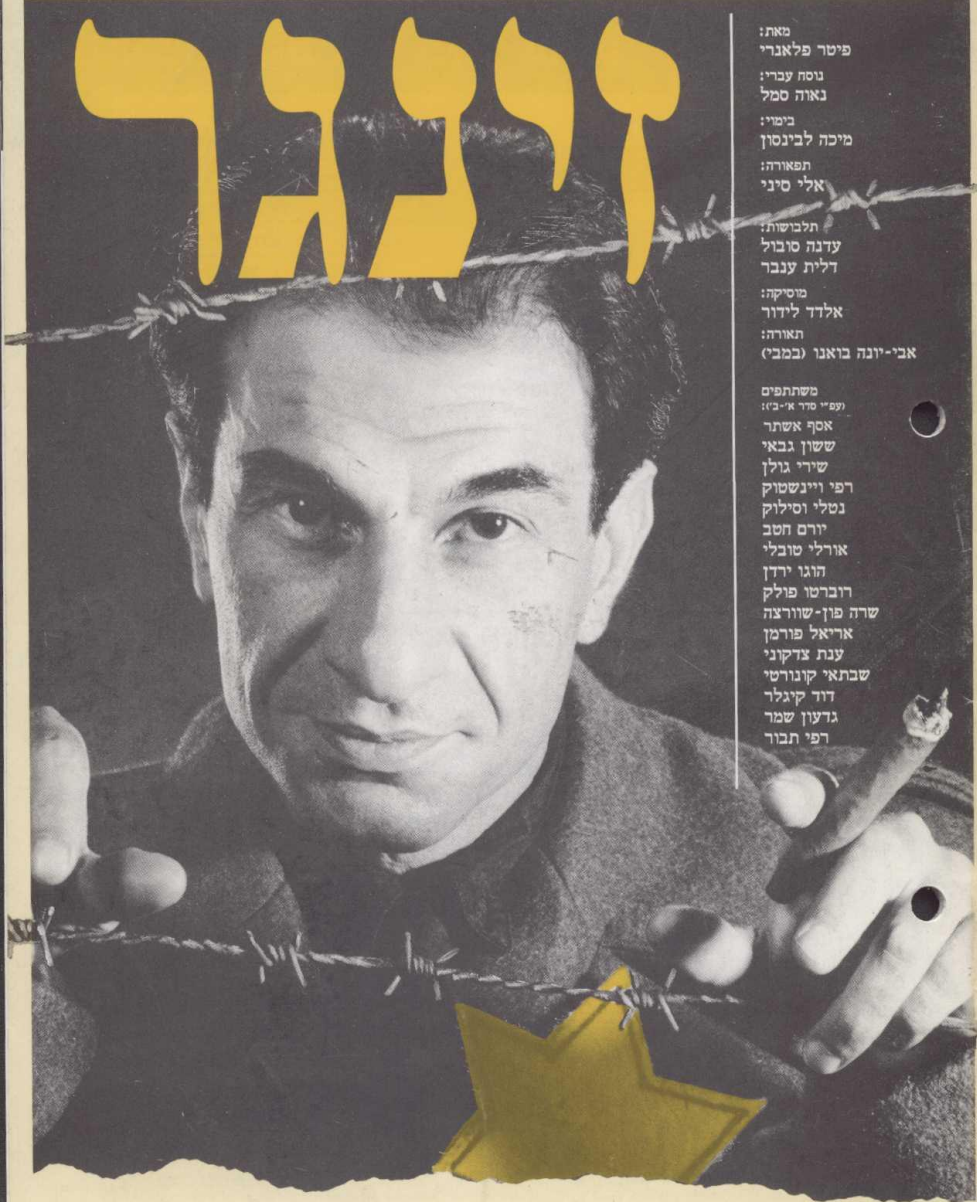

התיאטרון העירוני באר שבע

זינגר

מאת:
פיטר פלאגרי
נוסח עברי:
נאוה סמל

בימוי:
מיכה לבינסון

תפאורה:
אלי סיני

תלבושות:
עדנה סיבול
דלית ענבר

מוסיקה:
אלדד לידור

תאורה:
אבי-יונה בואנו (במבי)

משתתפים
(עפי" סדר א-ב):
אסף אשתי
ששון גבאי
שרי גולן
רפי וינגרטוק
נטלי וסילוק
יורם חטב
אורלי טובלי
הוגו ירדן
רוברטו פולק
שרה פון-שוורצה
אריאל פורמן
ענת צדקוני
שבתאי קונורטי
דוד קיגלר
גדעון שמר
רפי תבור

התיאטרון העירוני באר שוב

ערב טוב קהל נכבד,

בתפקיד שוטר/רב משרתים/העיתונאי שלקריס/פול - חן חגי

חן חגי

בוגר בית הספר למשחק בית-צבי 1972.
שרת בצבא בלהקת חילות השדה ובלהקת פיקוד צפון.
פסטיבל עכו: המבשר (89), הרקיע השביעי (92).
ברמים אלה משחק בבית-ליסיו בהצגה הקומיקאים, ובתיאטרון ילדים ונוער בהצגה הילדה שאני אוהב.

בתפקיד מילר/סר באזיל - נחום שליט

נחום שליט

מופיע על הבמה מאז 1962 ברוב התיאטרונים הציבוריים והמסחריים בארץ.
שיחק בתיאטרון באר-שבע משנת 1982 בהצגות: אפר, אל נקמות, יונו והטווס,
המלך הצבי, תופים בלילה, אליל ההמונים, השטן במוסקבה, ברכה, הקומיקאים,
כותרת ראשית, צריך פיאט בחיים, שאלה של גיאוגרפיה, אילוף הסוררת,
עקרונות הכתיבה, קומדיה של טעויות, דון ז'ואן, מפיסטו ומהומה רבה על לא

דבר
השתתף בהצגה אלף נשותיו של נפתלי סימן טוב בפסטיבל עכו 1989 ובמחזמר
עיגולנד בפסטיבל הצגות ילדים חיפה 1989.
הצגות יחיד - דין וחשבונו לאקדמיה מאת קפקא.

בתפקיד פקיד הגידה/לורד ארנר/ניקולס דה קנופ - אבי פניני

אבי פניני

בוגר בית הספר למשחק בית-צבי. השתתף בתיאטרון חיפה בהצגה חמורים.
הופיע בתיאטרון החאן הירושלמי במשך 10 שנים בין ההצגות בהן השתתף:
משרתם של שני אדונים, מרתון, צ'רלי קצ'רלי, שבעת הקבצנים, רשומון,
וולפונה ועוד...

הצגות ילדים: בי"ס למוקיונים, אגדת שלושה וארבעה הצגה שנכתה בכינור דוד
בשנת '81.

בתיאטרון בית-ליסיו מרד הימאים, הנוג המוזר.
בתיאטרון הלאומי הבריטה: המשפט, טירונות, הבית ברחוב שנקין ועוד...

בטלוויזיה: דרמות, תכניות לילדים.

בתיאטרון "יובל" בהצגה הזמן הצהוב.

בתיאטרון הסימטה: סטיות מיניות בשיקגו.

בתיאטרון באר-שבע: קומדיה של טעויות, מהומה רבה על לא דבר.

בקאמרי: החולה המדומה.

בתפקיד מריה/לירידי באנטי/פליטה - דנה רז

דנה רז

בוגרת בית צבי '91. השתתפה בפסטיבל עכו '91 המשרתות. בתיאטרון
הסמטה - מה שרואים מכאן. בתיאטרון הספריה - פאל ג'ואי, והלוויה חורפית.
כמו כן, מופיעה במסגרות שונות בהצגות ילדים. עוסקת בתנועה וכריאוגרפיה.

בתפקיד קאפו שני/ קפטן הארטי/מר דיילר - שמוליק וולברג

שמוליק וולברג

בוגר בי"ס למשחק בית צבי 1986.

השתתף בתיאטרון באר-שבע בהצגות: ברוז הפרא, דודתו של צ'רלי, אילוף
הסוררת, טובת המולדת, קומדיה של טעויות, הנפש הטובה מסצ'ואן.
תיאטרון הספריה: התור, שגיונות טאלי, כוכבים עם שחר, מודליאני.
מחזות זמר: גבירתני הנאוה, אירמה לה דוס, קיבלן.

התיאטרון העירוני באר-שבע

הנהלה ציבורית

פרופ' דן מאירשטיין - י"ר והנהלה

ריימונד אברג'יל

ד"ר מרינה וולפסון

יוסי ויטראול

משה זילברמן

אהרון ידלין

שרה ליסובסקי

מרגלית סטנדר

ציפי פינס

רפי פרידמן

ד"ר ניסים קוז

פרופ' ברכה רגב

מינהלה

מוכירת התיאטרון - נעמי אלטר

מנהלת מכירות - דפנה הורביץ

יוסי ציבור - דליה רוזנפלד

מדור שכר - ענת זיו

מנהלת מח' מנעים וקפה - בת-שבע בלארשטיין

מח' מנעים - איריס סבג

קופאיות - צביה רוט/רחלי ראובני

כתבנית - אמירה אגם

מנהלת חשבונות - יהודית שמש

מנהל טכני ויצור - יואב מהרבני

מנהלי הצגות - שלמה לסרי/איציק קריספין

אחזקת בנין ותפאורה - אושרי אורנשטיין

שליחה - שירה דויד

התיאטרון פועל בסיועם הכספי של:

משרד החינוך והתרבות

עיריית באר-שבע

מנהלת התיאטרון

ציפי פינס

מנהל אדמינסטרטיבי

יהודה עינן

חשב התיאטרון

יצחק אביתר

מחזאי בית

הלל מיטלפונקט

דרמסרג

מוטי לרנר

צוות טכני

מרק פבזנר/יורם כהן/ג'וני סולטן/אלי

עטיה/אופיר ספיר.

מנהל במה ראשי: משה הראל

מנהלי במה: אבי קובני/יוספי אלי

חשמלאים: יצחק זאדה/מריו לרמן/שמואל

מור/דרור כץ/שמעון זרחי

מחסן תלבושות: ציונה לוי

מלבושות: סוזי כהן/אילנה כהן

פאנית: ראיסה פודולובה

מתפרה: משה מילשטיין/אנה איסקוס

התיאטרון העירוני באר-שבע

שד' זלמן שור באר שבע

טל. הקופה 057-74848, 34695

פקס: 057-37705

זינגר

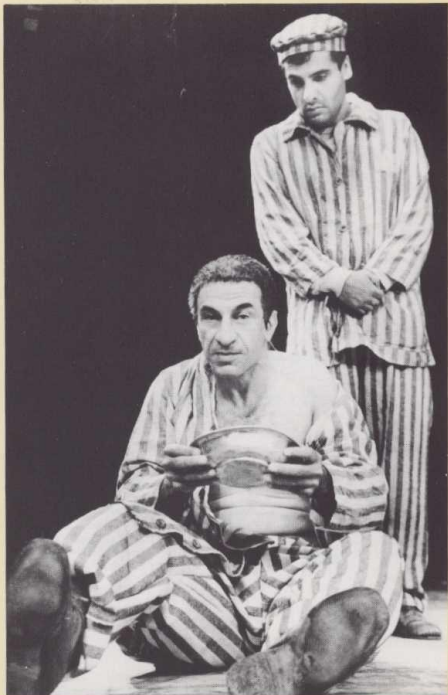
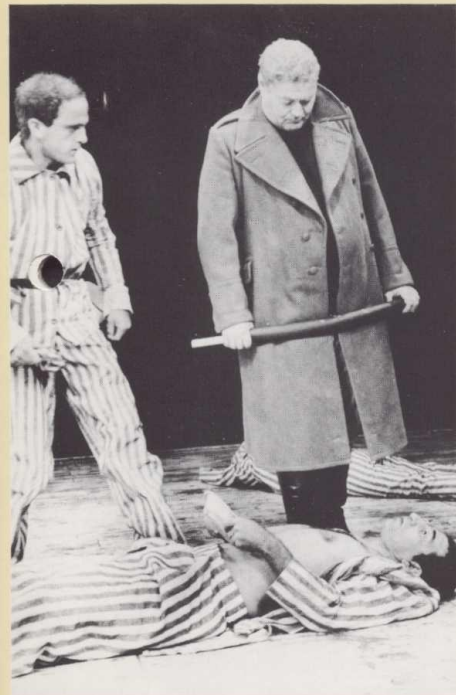
מאת: פיטר פלאנרי	משתתפים (לפי סדר הופעתם):
נוסח עברי: נאוה סמל	גדעון שמר - מקהלה
ביטוי: מיכה לבינסון	ששון גבאי - פיטר זינגר
תפאורה: אלי סיני	אסף אשתר - קאפו ראשון/שוטר צבאי/מהגר
תלבושות: עדנה סובול/דלית ענבר	מטרינידד/האב/הצלם שפילד/משרת/שחקן
מוסיקה וניהול מוסיקאלי: אלדר לידור	שבתאי קינורטי - קאפ שני/קפטן הארטי/מר דיילי
תאורה: אבי-יונה בואנו (במבי)	יורם חטב - סטפן גוטמן
מנהל ייצור: יואב מהרבני	אריאל פורמן - גאילונס
מנהל טכני: אבי קבני	רוברטו פולק - מאניק
מנהל הצגה: שלמה לסרי	דוד קיגלר - שוטר צבאי/העיתונאי בלית/פפר/
עוזרת במאי: עירית וגר	לורד באנטי/סיס באנטי (בנו)
תפעול תצגה: שמואל מור	רפי ויינשטוק - שוטר/רב משרתים/
רקויזיטר: אלי עטיה	העיתונאי שלקרוס/פול
עיצוב גרפי: 1/2 מעצבים / יוסי וייס	נטשה וסילוק - פרא רינגלבאום/משרתת/
הפקת דפוס: נתיב הפקות	פליטה/תאומה
צילומים: הרמתי/דורית רדט	שירי גולן - מריה/ליידי באנטי/פליטה
הקלטות: אולפן קיו סאונד	אורלי טובלי - גלוריה/ליידי באויל/פליטה
בניית תפאורה: אגף 5	ענת צדקוני - מזכירה/גב' דיילי/ג'אניס/פליטה
תפירת תלבושות גברים: אפנת פריז/משה מילשטיין	הוגו ירדן - מילר/סר באויל
תפירת תלבושות נשים: אנה איסקוס	שרה פון-שוורצה - אותת/משרתת/תאומה/
הפקה ועריכת תוכניה: דלית רוזנפלד	רובי גאילונס
נגן: חיים גרינשפן/קלידים	רפי תבור - פקד הגיחה/לורד ארנר/ניקלס דה קופ
	אנה איסקוס - מהגרת מטרינידד/גב' הארטי
	אסירם, פליטים, שטרם, מצרם, משרתים, עוברי אוח,
	חסרי בית - הלהקה.

תאריך הצגה ראשונה: 14.11.92

משך ההצגה: שעתיים וחצי כולל הפסקה.

*עבודת הקולאז' הגדולה של סטפן בהשראת האמן הצרפתי CHRISTIAN BOLTANSKI

צילומי התוכניה - מתוך התורות

הערות על הזמן ותפיסת מחנה הריכוז במחזה זינגר

מאת:

נאוה

סמל

לפני שנים פגשתי בפולין ניצול שואה שאמר לי "אשוויץ היא הורתי המחרידה". פיטר זינגר, גיבור מחזהו של פיטר פלאנרי, מביע השקפה דומה. "אשוויץ היא האמת! שם למדתי כל מה שאני צריך לדעת על עצמי, שם אני, פיטר זינגר, נולדתי, ואתה סספן גוסמן, הבאת אותי לעולם". לאורך המחזה מתחולל מאבק בין שתי תפיסות. האם הוטמעה אשוויץ בנפשו של הניצול, או שמא היא "פלנטה אחרת" מחוץ לו? ה"הפלנטה האחרת", כפי שהובעה בפי הסופר ק. צטניק במשפט אייכמן, מייצגת תפיסה מוקדמת של דור הניצולים. הוועות שעוללו להם התרחשו מחוץ למסגרת הזמן הנורמלי, ומבצעהו היו "התגלמות הרוע" - מפלצות דמוניות מעולם אחר. ואמנם בחיפושיו הנואשים של זינגר אחרי גאילונס, התליין האוקראיני מאשוויץ, הוא מבקש לעמוד פנים מול פנים מל הרשע לשמו.

התפיסה השנייה, אותה מביע זינגר בסוף המחזה - לאחר שהעימות עם גאילונס כבר התרחש - מציגה שינוי וקרובה יותר לתפיסת "הבאנאליות של הרוע". עליה הצביעה המסאית האמריקאית חנה ארנדט. מה שהתחולל במחנה הריכוז הוא חלק מן המסגרת האנושית, כאשר התליינים כמו גם הקרבנות - הינם בני אדם רגילים ולא יצורים מיתיים. ואף כי התפיסה השנייה אין בה כדי להקל על הניצולים משום שהיא מאלצת אותם להודות כי בשר ודם הם שעוללו להם את הוועות, זוהי התפיסה המובילה את פיטר זינגר בסופו של דבר להתפייס עם זוהו שאבדה.

במרכז המחזה שלוש דמויות שמנגנון הזמן שלהן השתבש. אצל זינגר מואץ הזמן ומאבד את הרצף התקין שבין לידה, חיים ומוות. ה"שעון הממהר" מאפשר מעגל אינסופי של מוות ותחייה חסרי משמעות, אצל סספן עצר שעון הזמן מלכת. סספן אינו מודקן, ולא זו בלבד שהוא הופך את הגוף לאנדרטה המנציחה את הילדים המתים עליהם היה ממונה כבלוק באשוויץ, הרי שגם בתפיסתו את מה שארע להם אין מתחוללת תמורה.

בעקבות "השעון שקפא" לא מתקיים דבר, זולת שיחזור אינסופי וליקוט מנבכי הזכרון, באמצעות ציורי מחנה הריכוז. ואילו אצל מאניק ה"שעון מפגר" והזמן במוחו החבול נסוג לזה של ילד רפה שכל.

בראשית המחזה מניח פלאנרי את היסודות לתודעת הצופה כי החיון מתחולל בבוטת הזמן של בימת התיאטרון ואיננו חיקוי של המציאות.

זינגר, סספן, מאניק, גאילונס, והאחרים הינם רק הדמויות של גורלות, מעין היקש מן הפרט אל הכלל, בדומה לציוריו של סספן.

הסיפור שהיה הוא שהיה, ואולם על הצופים להיות ערים כל העת לאלות הזכרון להעלותו בשלמותו. דמות המקהלה מהווה מבחינה זו תמרור מסייע. הלה מצביע על זרימת הזמן האובייקטיבי, מוסר עמדה של משקיף מן הצד, המעיר על גורלם של הגיבורים בתוך המחזור הגדול של השנים הנעות.

בעימות עם גאילונס עומדות שתי תפיסות מחנה הריכוז חזיתית. מפיה של רובי, בתו של גאילונס, מובעת התפיסה השנייה. השומרים במחנה לא היו בני אדם עליונים ולא יוצאי דופן... לא היו בהם רחמים גדולים או אכזריות גדולה. הם היו סתם אנשים רגילים". רובי מתחננת בפני גאילונס אביה וזינגר אהובה להשתחרר סוף סוף ממחנה הריכוז שבנפשם, עדיין אינה יודעת כי השניים ניצבים משני עברי מיתרס האימה. גם בעקבות העימות אין נפשו בשלה למחילה עם עצמו, ולפיוס שמציעה לו אהבתה של רובי. נוכחותו המתמדת של המוות יוצרת אצל זינגר תחושה מדומה שהוא יכול לתעתע בו. בכל תחנה מגלגולי חייו נוכח זינגר באפסותו ואיננו מצליח למלא את הריק שבתוכו.

לשיא מגיעה תחושת האפסות כאשר גאילונס איננו מזהה אותו, ואפילו בנפש מענהו לא הטביע זינגר שום עקבות של זכרון.

פלאנרי נמנע מלשרטט סימולים מיתולוגיים של קרבן ותליין. זינגר איננו מתואר כאדם טוהר מידות, ובאופן אירוני מוטחת בו עצמו תדמית של התגלמות הרוע, כאיל בתים העושק דיירים במישכנות עוני. בבחירתו המוצהרת באנשים רגילים, מבקש

פלאנרי להדגיש כי הטוב והרע נלושים במארג הנפש באורח סבוך ומורכב, כאשר בכל אחת מהדמויות מתקיים גם היפוכה. מאחורי המסווה של זינגר כמצליחן מסוייטת נשמתו, והעדר היכולת לישון מעיד אף הוא על שבר בשעונו הביולוגי. תחושת אפסותו זוכה ללא הרף לאישור מידי החברה המתנשאת והמתנכרת. גם גאליונס, התליין רב העוצמה מן הפרולוג, מופיע בעימות עם קרבנותיו, כשיש עיניו, נכה ומסתגר מן העולם, השרוי במצב של הכחשה טוטאלית לאחריותו ומעשיו הנפשעים. הכלל של דמות והיפוכה תקף גם אצל מאניק; הבריון האלים מצייט לפקודותיו של זינגר, כחיקוי מצמרר ליחסי מענה/מעונה שלמד במחנה הריכוז, ואף על פי כן הוא מגלה נאמנות ואהבה ללא סייג ואינו נוטר סינה לזינגר המשפילו. ואילו דווקא בחובה של רובי, בתו של גאליונס ורוע הרוצחים, סמון הפוטנציאל לתום, הבנה ואהבה.

פלאנרי מבודד אל הבימה גורל שאין בו הרואיקה מיוחדת. מעשה של התעללות והישרדות המשיק למיליוני גורלות אחרים. נסיונו של זינגר לנקום בגאליונס באמצעות בתו כושל, שכן במסגרת האנושית הגמול הוא בומרנג הפוגע בנוקם בעצמו. אך את הלקח הזה יוכל זינגר להבין רק כאשר ישתנה. האם יכול אדם להשתנות? תוהה סטפן, אפשר רק אם נותרה בו אמונה באדם. למרות נוכחותו של סטפן כסמן מוסרי וכתזכורת בלתי פוסקת לעברם המצולק, מתכחש זינגר לאמונה בטבע האנושי - עד לתמונה האחרונה במחזה שבו מציעים לו אילי הממון לשוב לסורו ולהקים תחת חסותו מחנות הסגר לחולי נפש. לא רק יצר הרע מוטח בפני זינגר, כי אם גם ההחמצה של חיים בצל הרוע בדמותה של רובי הנוכחת בתמונה.

כאן מתחולל לפתע שיקום מנגנון הזמן אצל הדמויות. מאניק נזכר בוותו האמיתית מן הימים שלפני המחנה, וסטפן חותך את פרקי ידיו כדי לחוש שוב את הדם הזורם בעורקים. באורח אבסורדי דווקא מעשה ההתאבדות מפעיל את שעון העצר ששותק באושוויץ, והוא שמישב בסופו של דבר, גם לזינגר את מימד הזמן הנכון. שוב לא יודקק להרבה מיתות משונות כדי למצות עד תום את הגלגול הששי של חייו.

ההליכה אל האש שבסוף המחזה היא מעין בבואה להתאבכות במישרפות. זינגר מעפיל, אך הפעם איננו אוכל. רק בעולם התיאטרון יכולים בני אדם להיצרף ולשוב לספר את סיפורם האישי מידי לילה. "אילו היו לנו עוד לילה ואחריו עוד יום", כדברי פלאנרי, אפשר שכל בני האדם היו זוכים ליסועה. הלילה והיום מן הפרולוג סובבים אף הם באחרית המחזה אל התיקון. על במת התיאטרון מסופרת אמנם האמת. אך לא במלואה, שכן "בתיאטרון תמיד נשאר עוד הרבה מה לספר". האם יאמר זינגר - ולו גם באיחור - תפילת "קדיש" מעל גופת סטפן? אולי זוכה אף הוא במנוחה נכונה.

עכבר (MAUSE)

בספרו "עכבר" (MAUSE) יצר הרשם והצייר האמריקאי ארט ספיגלמן סוג חדש בספרות השואה, באמצעות הקומיקס, לכאורה מדיום פופולרי בידורי, מתוארים קורותיו של ניצול שואה המספר לבנו סיפור הישרדות הנע לסרוגין בין עבר והווה, כאשר היהודים מתוארים כעכברים והנאצים כחתולים. הספר עורר תגובות עזות, זכה לביקורות נלהבות ופורסם בעשרות לשונות ברחבי העולם. הוא ראה אור בעברית בהוצאת זמורה ביתן, בתרגום יעקב רוטבליט בשנת 1990.

פיטר רחמן

לקורותיו של פיטר זינגר יש סימוכין בפרשת חייו של אדם אמיתי - אייל נכסי הדלא ניידי הלונדוני פיטר רחמן, אשר שמו הפך להיות מושג במילון אוקספורד "רחמניזם - ניצול דיירים באמצעי סחיטה". (מקביל במחזה לזינגריזם).

רחמן, יליד לבוב שבפולין, היגר לבריטניה ב-1946 כפליט חסר נתינות לאחר ששרד במחנה ריכוז בגרמניה ובמחנה עבודה ברוסיה. מכספי הלוואה שנתנה לו ידידתו היצאנית גלוריה ב-1950 פתח סוכנות להשכרת דירות אשר הפכה ב-1955 לאימפריית נכסים. רחמן הכניס דיירים שחורים לשכונות מגורים לבנות ושמו נודע לשמצה כבעל בית שאינו בוחל בשום אמצעי. עושרו היה מנקר עיניים והוא פילס את דרכו לצמרת החברה הגבוהה בלונדון של ראשית שנות הששים והשתלב בחבורה שהיוותה את הגרעין בפרשת פרופימו, עד מותו מהתקף לב ב-1962. חשיפתה הסנסציונית של הפרשה, אשר ועזעה את כל המערכת הפוליטית בבריטניה ב-1963. הוניקה את שמו לכותרות. העיתונות הבריטית, שהיתה כבולה באותם ימים למיגבלות חמורות של פרסום שמות בשל סכנת תביעות דיבה, ניצלה את עובדת היותו של רחמן איש מת והפכה אותו לסמל של רוע. הרולד ויילסון, מועמד הלייבור לראשות הממשלה, אף כינהו "מחלת הקפיטליזם".

הביוגרפיה שפרסמה שירלי גרין ב-1979 מטהרת במידה רבה את שמו של רחמן וחושפת דמות אומללה ורדופת ביעותי עבר, המחפשת גושפנקה חברתית וכלכלית לקיומה. פיטר רחמן היה ציוני נלהב (בדומה לאיל התקשורת רוברט מקסוול שגם לו פרשת חיים דומה) והקמת מדינת ישראל היתה ארוץ חשוב בחייו, אף כי מעולם לא ביקר בה. הוא האמין כי היהודים חייבים להילחם על קיומם ואף לימד את פילגשו מנדי רייס דיוויס... עברית.

פדר התמונות

פרולוג:

אשוויץ. תורף 1944.

מערכה א':

תמונה 1:

נמל סאותהמפטון באנגליה. 1945.

תמונה 2:

רחוב בלונדון. סוף שנות ה-40.

מערכה ב':

תמונה 1:

שנות ה-50
משרד חברת הנכסים M.B.H. בלונדון.

תמונה 2:

רחוב בלונדון.

מערכה ג':

תמונה 1:

1960
הסטודיו של סטפן. לונדון.

תמונה 2:

אחוזתו של פיטר זינגר בהאמסטד, לונדון.

תמונה 3:

אגם האמסטד ליד אחוזתו של זינגר.

מערכה ד':

תמונה 1:

1968
הפגנה ברעוב בלונדון.

תמונה 2:

הגלריה לאמנות של רובי גאילונס.

תמונה 3:

תיאטרון אוונגרד בלונדון.

תמונה 4:

מסעדה בלונדון.

תמונה 5:

הסטודיו של סטפן.

מערכה ה':

תמונה 1:

כימינו
על גדות נהר התמוזה. לונדון.

תמונה 2:

הסטודיו של סטפן.

מילון מונחים:

טלאי על בגדי אסירי מחנות הריכוז - מפתח על פי צבעים

טלאי אדום - אסירים פוליטים

טלאי ירוק - אסירים פוליטים

טלאי שחור - אנטי סוציאליים: זוגות וטרסורים

טלאי ורוד - הומוסקסואליים

טלאי צהוב - יהודים

אחראי בלוק - אחראי על ההסדר והמשמעת בצריפי מגורי האסירים.

תלושים - שטר כסף חצי רשמי לשימוש בעסקאות סחר חליפין ברתבי המחנה.

קאפו - אסיר ממונה על קבוצות עבודה מקרב האסירים.

מוזלמן - כינוי לאסיר שאיבד רצון חיים.

הדרך לגן-עדן - כינוי לדרך האספלט המובילה למשרפות.

בריטניה המוזרה של אחרי מלחמת העולם השנייה

- 1945** ניצחון בנות הברית באירופה. שחרור מתנות הריכוז. אירופה מוצפת פליטים חסרי בית. אחד מהם, פיטר זינגר מלבוב, קלמנט אטלי, מנהיגה של מפלגת הלייבור החדשה בבריטניה מתחייב להלאמה מלאה של התעשייה, התחבורה והבריאות.
- 1947** התורף הקר ביותר של המאה. בריטניה תורקת שיניים. מספר רב של פליטים מאירופה וכן מהגרים ממדינות חבר העמים הבריטי נרתמים לסייע לפתרון בעיית המחסור בכח עבודה בבריטניה, ביניהם גם פיטר זינגר.
- 1948** הצבא הבריטי מפנה את פלשתינה. בן גוריון מכריז על הקמת מדינת ישראל. פיטר זינגר, כציוני נלהב, לא יודע את נפשו מרוב שמחה.
- 1950** אטלי זוכה בבחירות בניצחון גדול ובקדנציה נוספת. המחסור בדירות בערים גדל. ספקולנטים מנסים להשתלט על שוק הדירות. ביניהם גם פיטר זינגר.
- 1951** צ'רצ'יל תוזר לשלטון בראשות ממשלה שמרנית חדשה, המתחייבת לשים קץ לתקופת הצנע. מדיניות הקיצוב מסתיימת, פיטר זינגר מאוכזב. צ'רצ'יל מבטיח: "עסקים כרגיל".
- 1952** הכתרת המלכה אליזבט השנייה. "תקופה אליזבטית חדשה" מתחילה. פיטר זינגר תוגג ומבקש שוב ארוחת בריטית.
- 1955** המפלגה השמרנית עדיין בשלטון. צ'רצ'יל מתפטר בשל מצבו הבריאותי המתדרדר. אנתוני אידן תופס את מקומו. התקווה הגדולה לפריחה בתחום הבנייה, לא מתממשת. בערים הגדולות צומח זן חדש של בעלי בתים. אחד מהם הוא פיטר זינגר, שיש לו רעיון חדש.
- 1956** משבר סואץ. בריטניה נכשלת בניסיונה לחדש את שליטתה בתעלה והדור הישן נאלץ להשלים עם העובדה שבריטניה כבר אינה מעצמת-על. למרות זאת, פיטר זינגר עדיין רוצה להיות אורח בריטי.
- 1957** אידן מתפטר עקב בעיות בריאות. זינגר עצוב. הוא תמיד חובב אותו. הרולד מקמילן תופס את מקומו. הסרת המגבלות על אשראי פותחת פתח לעידן חדש של צרכנות בלתי מבוקרת. מקמילן טובע את המשפט המפורסם "מעולם לא היה לנו טוב יותר". זינגר מברך אותו.
- 1959** השמרנים זוכים בבחירות בפעם השלישית ברציפות. זינגר היה מצביע עבורם, אך הוא אינו אורח בריטי.
- 1960** פיטר זינגר מת. איש לא מאמין לו.
- 1962** מכר ותיק של זינגר, פיטר רחמן גם הוא מלבוב, נפטר מהתקף לב. בעיתונות הבריטית נכתב שהוא ושר ההגנה ג'ון פרופיזמו נהנו משירותיה של אותה נערת ליווי. שערוריה עומדת לפרוץ. השערות פרוצות אודות פעילותו של פיטר זינגר המנוח כמאהב וכבעל נכסים נותנות לאופוזיציה את רעיון ה"זינגריוזם" לשימוש במערכת הבחירות הבאה.

- 1963 פרשת פרופימו מתפוצצת, מזעזעת את הממשלה וגורמת לפיטוריו של מקמילן בשל בעיות בריאות. לורד יום פורש מבית הלורדים על מנת לתפוס את ראשות הממשלה כסר דוגלס יום. הרולד וילסון מחליף את יז גייטסקיל כמנהיג מפלגת הלייבור.
- 1964 מפלגת הלייבור מנצחת בבחירות לאחר 13 שנים באופוזיציה, בהבטיחה מהפכה טכנולוגית.
- 1967 מלחמת ששת הימים. ישראל כובשת במהירות ובאלגנטיות שטחים ממצרים מירדן ומסוריה. פיטר זינגר לא יודע את נפשו מרוב גאווה.
- 1968 מרד הסטודנטים. בלונדון, פריס, רומא, ברלין וארה"ב מפגינים סטודנטים רדיקאליים נגד מלחמת וייטנאם, נגד מערכות החינוך, נגד השחיתות שבוינגריוס ונגד זכות הממשלות לשלוט. מה היה פיטר זינגר אומר על כל זה?
- 1970 אדוארד הית' מוביל את המפלגה השמרנית לניצחון מפתיע.
- 1974 "מי שולט? הממשלה או האיגודים המקצועיים?" הית' קורא לבחירות במטרה להחליש את האיגודים המקצועיים, אבל ניצחון מפלגת הלייבור מחזיר את ווילסון לשלטון.
- 1975 מרגרט תאצ'ר קוראת תגר על מנהיגותו של הית' והופכת למנהיגת המפלגה השמרנית.
- 1976 הרולד ווילסון מתפטר. גיימס קאלאהן הופך לראש ממשלה וכורת ברית עם הליברלים. קרן המטבע הבינלאומית דורשת קיצוצים בתקציב הממשלה כתנאי לסיוע כספי לבריטניה.
- 1978 חורף של אי שביעות רצון. גלי שביתות בסקטור הציבורי והתעשייתי מזעזעים את הממשלה. "משבר? איזה משבר?" שואל גיימס קאלאהן.
- 1979 מרגרט תאצ'ר מנצחת בבחירות, מתחייבת לרסן את האיגודים המקצועיים, להוריד את האינפלציה ולהגביל את ההתערבות במשק.
- 1982 הממשלה בסכנת נפילה. התמיכה בה נמצאת בשפל המדרגה. התפרעויות בערי בריטניה: "האם ראית את ההתפרעויות בטלוויזיה?" שואלת ראש הממשלה "או, התנוונים הללו?". הממשלה זקוקה לעזרה. מתרחש נס. בריטניה מנצחת את ארגנטינה במלחמת פאקלנד.

עשר השנים הבאות עומדות בסימן התאצ'ריות. בעלת הבית הגדולה נשארת בשלטון כמעט עד ימינו אלה. ברית המועצות והגוש הקומוניסטי מתפוררים. הסדר הבינלאומי הישן מתמוטט. סכסוכים לאומיים פורצים ברחבי מזרח אירופה. הפאשיזם והאנטישמיות מרימים את ראשם. שוב צצים מחנות ריכוז ואירופה מוצפת פליטים חסרי בית...

// כשמישהו בונה מפעל תעשייה בגודל חצי יבשת ומעסיק צוות של אלפים רק כדי להפוך אותך לסבון, קשה לקחת ברצינות את מושג הקידמה. אבל צריך להמשיך ולנסות //
זינגר.

יוצרים:

פיטר פלאנרי

מחזאי

למד דרמה באוניברסיטת מנצ'סטר, את מחזהו הראשון HEARTBREAK HOTEL כתב בשנת 1975 לתיאטרון קונקסט במנצ'סטר שם עבד כעורך למנהל במה, סופר, מלחין, שחקן ובמאי. בעקבות הצלחת מחזהו SAVAGE AMUSEMENT אשר זכה בפרס המחזה הטוב ביותר לשנת 1978 בפסטיבל הדרמה הלאומי לסטודנטים, מונה למחזאי הבית ב-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY ועבד שם בשנים 80-1979. לתיאטרון זה גם כתב את מחזהו OUR FRIENDS IN THE NORTH (1982) אשר זכה בפרס ג'ון וויטינג באותה שנה. סדרת טלוויזיה בת 5 פרקים BUND JUSTICE אותה כתב שודרה בשנת 1988 בערוץ הטלוויזיה של ה-בי.בי.סי. וזכתה בפרס אגודת הטלוויזיה המלכותית ובפרס סמואל בקט. מחזהו זינגר הוצג לראשונה על ידי ROYAL SHAKESPEARE COMPANY בסטרטפורד וזכה להצלחה מסחררת משם הועבר לאלים ה-PIT ומאוחר יותר הוצג באילם הגדול הברביקן - המחזה זכה בפרס המחזה הטוב ביותר מטעם TIME OUT לשנת 1989. בשנת 1991 כתב פיטר פלאנרי את SHOOT THE REVOLUTION שרט אודות הארועים ברומניה אשר שודר ב-בי.בי.סי. 2.

נאוה סמל

תרגום

סופרת, מחזאית ומתרגמת. ילידת תל-אביב. בעלת תואר שני בתולדות האמנות. פרסמה חמישה ספרים ושני מחזות, ועוסקת בבקורת אמנות. ספרה כובע וזכוכית - עוסק בבני החר של ניצולי השואה וספרית פועלים 1985. גם ספריה גרשונה שונה (עם עובד, 1988) ומוריס הביבאל מלמד לעוף (עם עובד, 1990) מתמדרים עם ההוות הישראלית בצל השואה. ספריה תורגמו וראו אור בארצות הברית, איטליה וגרמניה. גרשונה שונה זכה בפרס NATIONAL JEWISH BOOK AWARD לשנת 1990 בארצות הברית. מחזותיה: אחת זקנה בתיאטרון עירוני חיפה, וחלד מאחורי העיניים - סיפרה של אם לילד הלוקה בתסמנת דאון, המוצג על הבמה זו העונה התמישית, בביצוע השחקנית אסי אשר ובבימוי איציק ויינגרטן, מחזה זה הוקלט כרדיו-דרמה לשידורי ישראל וייצג את ישראל בתחרות "פרס איטליה" 1987. כן הופק ושודר כרדיו דרמה על ידי הבי.בי.סי. לונדון, (בביצוע מורין ליפמן) רדיו ספרד, רדיו בלגיה, רדיו צרפת ורדיו אירלנד. בגירסתו הבימתית הועלה באיטליה ובארצות הברית. ספרה ראלי מסע מטרה, העוסק בישראלים בצומת הארבעים, עתיד לראות אור בקרוב. תרגמה את הניצול, משיח, וכשהיא רוקדת לתיאטרון עירוני חיפה, היידי - יומן חיים לתיאטרון באר-שבע, נערות זהוב לבית צבי ומחול התינוק לתיאטרון הספריה.

מיכה לבינסון

במאי

למד בימוי תיאטרון וקולנוע בניו-יורק, שם גם ביים הצגות וסרטים קצרים. לאחר קבלת תואר שני בבימוי מ-N.Y.U. שימש במאי בית ומשנה למנהל הכללי של התיאטרון הציבורי בפייסטברג - פנסילבניה. עם שובו ארצה ב-1980 שימש במאי בית בתיאטרון חיפה וביים את תהשה, מחול המוות ואנדרטה. בשנים 90-1983 שימש במאי בית בתיאטרון באר-שבע וביים את: תופים בלילה, אליל ההמונים, איש הפיל, כותרת ראשית, אותו ואת בנו והיה שותף גם לעיבוד, המתאבד, תמונות ציד, מוחו של סוכן, לכרדים ברשת, גירסה מוסיקלית לקמריה של טעויות, מפיטטו ובאופן יחסי. בתיאטרון הבימה: ביבוף. בתיאטרון הקאמרי: לשבור את העופן ולדרוג את הזמן. בבית ליסין: בין העלילצולים, אורח בא וחוזג המחור. ב-1985 זכה בפרס "כינור דוד" ובאותה שנה הוזמן על ידי האפרה של בוסטון לבימיו בת הגרוד. במקביל לעבודתו בתיאטרון הרפרטוארי, ביים תוכניות בידור ומופעים מוסיקליים רבים. ביים את בריגשים והתיכות הפקה משותפת לתיאטרון חיפה ורוני הפקות. משמש כעורך ומגיש תוכניות בגלי צה"ל.

עדנה סובול

תלבושות

נוגרת המגמה לתולדות האמנות באוניברסיטת המרבורן בפאריס. עובדת כמעצבת בתיאטרון מאז 1976. בין ההצגות להן עיצבה תפאורה ותלבושות, בנוה צדק: אדם בן כלב והגקודה. בתיאטרון חיפה: דייזים חלם קרב. בצוותא תיא: אנשים בלילה. בבית ליסין: ענין שולי ומרד דימאים. עיצבה תלבושות בתיאטרון חיפה: נפש יהודי, גטו, טריטקי, פלשתינאית, מולייד, מלחמת טרויה, שידוכין, העלמה יליה והיי נישואין. בהבימה: מלון קטן כצד, גין גבריאל בורקמן, עסק משפחתי קטן. בקאמרי: קסטנו והגולם בתיאטרון באר-שבע: תמונות ציד, ברוח הפרא, טובת המולדת, דון זואן, בורגנים, מפגש משולש, שלוש אחיות ושוכרים רגלים. ביימה את ההצגה סולד בתיאטרון הבימה.

דלית

ענבר

תלבושות

בגרת המגמה לעיצוב במה, החוג לתיאטרון אוניברסיטת תל-אביב. עיצבה תפאורה ותלבושות להצגות: החוג המוזר, לדבר עם בבית צבי, יעקב השקרן בפסיבל עכו, אביב מתעורר והים בסטודיו למשחק ניסן נתיב. עיצבה תלבושות: לעזרי ורדהלה בסטודיו ניסן נתיב וכתה בפרס ראשון בפסיבל בינלאומי בגרמניה. קומדיה שחורה בתיאטרון בית-ליסין. ראש משוגע המניס אחרים בתיאטרון הקאמרי. בחורים טובים, סולו, קרב של שחור וכלבים, חלום בלהות בתיאטרון הבימה. הנאהבים בתיאטרון באר-שבע. זכת מילגת קרן שרת לעצובי במה בשנים 1968-1969.

אלי

סיני

תפאורה

בוגר אקדמיה לאמנויות במינכן. עיצב תפאורה להצגות רבות בכל התיאטראות בארץ. בתיאטרון הבימה: ידיים מזוהמות, הפרדס, סוף ההתחלה, טיול בין העצים, טדונות, אלה, ליל העשרים, ביבר הזכוכית ובחורים טובים. בתיאטרון הקאמרי: המערב האמיתי, רכוש נטוש, לילה טוב אמא, חבלי משיח, הקן, סוגרים את הלילה. בתיאטרון חיפה: שוליים קשים, אנטיגונה. בתיאטרון בי"ש: אופרת הקבצנים, תופים בלילה, כותרת ראשית, בורגנים בשיתוף תיאטרון בית-ליסין, מפסוטו, אנה מרנק ואחים לנשק. בתיאטרון בית-ליסין: באפלו אמריקאי. בתיאטרון בימות ובדים: גוני חוזר משרה הקרב. באופרה הישראלית: המדיום, הערב רוקרים בפסיבל עכו. מרצה לעיצוב במה באוניברסיטת תל-אביב ובסמינר הקיבוצים.

אלדר

לידור

מוסיקה

בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים - מגמת קומפוזיציה. הלחין מוסיקה לתסכיתים רבים וזכה לשבחים בתחרויות בינלאומיות. הלחין ועיבד מוסיקה לפעם ארבה גדולה - מופע של שירי יתדה עמית. הלחין מוסיקה להצגות: הילד מאחורי העיניים, עיר חופשית, שידוכין בתיאטרון חיפה. הפיצוץ ברח' אהלן בתיאטרון לילדים ולנוער, אהר משלנו, מות הלבנה, בח לידה, המחיר, החוג המחור, השמלית ושמה תשוקה בתיאטרון בית-ליסין. לדרוג את חזמן, רדיון, תקירה, סוגרים את הלילה, יחסים מסוכנים בתיאטרון הקאמרי. בחורים טובים בתיאטרון הבימה. באופן יחסי, מידנרולינגה ואחים לנשק בתיאטרון באר-שבע. הלחין מוסיקה לסרט אש צולבת. כתב ועיבד את המוסיקה למופע ולתקליט שקוף עם אלברט עמר. זכה בפרס על המוסיקה להצגה "הערב רוקרים" עכו '91.

אבי-

יונה

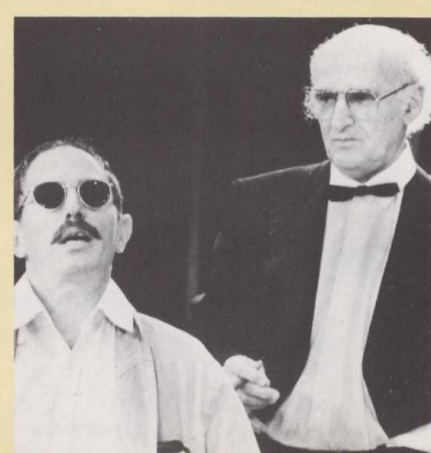
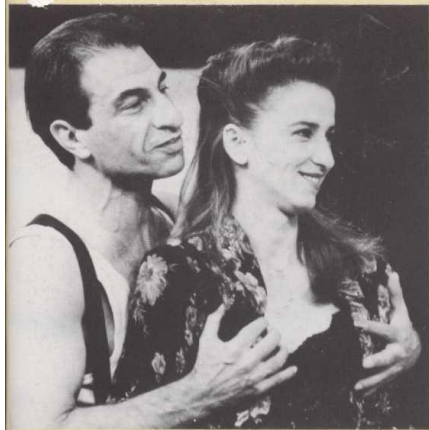
בואנו

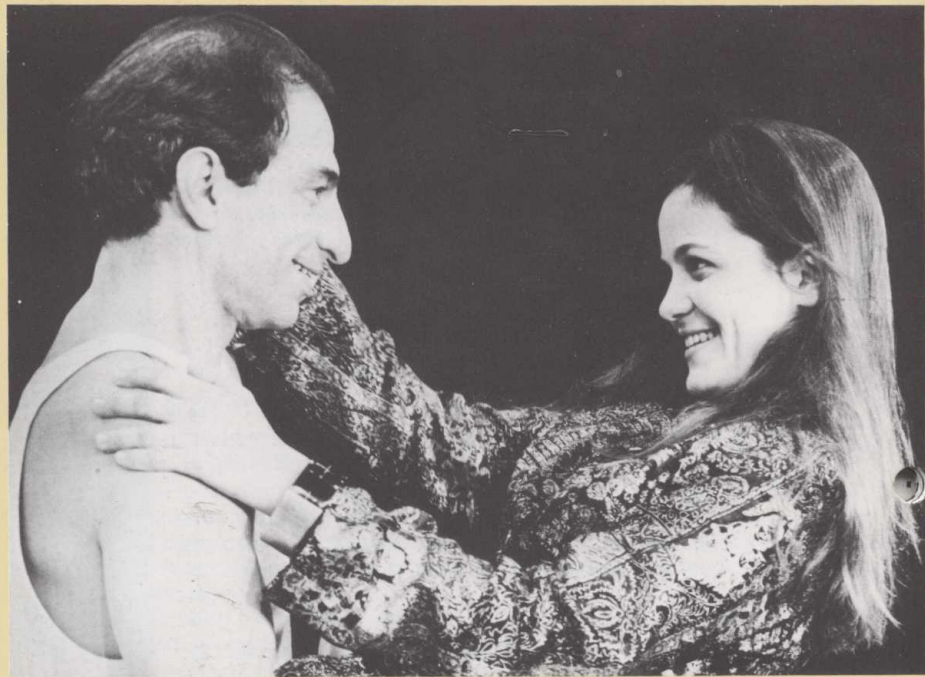
(במבי)

תאורה

עיצב את התאורה למופעים המוסיקליים של שלום חנוך, אריק איינשטיין, מתי כספי, שלמה ארצי, עפרה חזה, רמי קליינשטיין, יהודית רביץ ועוד. בתקופת שהותו באנגליה עיצב את התאורה למופע של מייק אלדפילד, למופע של רוג'ר ווטס מהפינק פלויד, לוד או של קייט בוש ולמופעים: MEATLOAF CURE, GO WEST ועוד. בין היתר עיצב את התאורה לקונצרט של התזמורת הפילהרמונית במצדה ובכיכר מלכי-ישראל, לאופרה יונה ולאופרת הרוק מאמי. בתיאטרון הקאמרי עיצב את התאורה להצגה מקבת. בתיאטרון בי"ש עיצב תאורה להצגה מהומה רבה על לא דבר.

שחקנים: עפ"י סדר א'-ב'

אסף אשתר

בוגר ביה"ס למשחק בית-צבי 1991.
בתיאטרון ב"ש השתתף בהצגה: אחים לנשק (אנריקה).

ששון גבאי

למד באוניברסיטת ת"א בחוגים לתיאטרון ופסיכולוגיה. בשנת 1972 עבר עם להקתו של מייקל אלפרס לתיאטרון התאן הירושלמי והשתתף בהצגות משרתם של שני אדונים (דוטרסה), מילכוד 22 (יוסאריאן), אוכלים (אהאב) ורחנטה חחר משדה הקרב. בתיאטרון הקאמרי: הוצאה להורג (אלף עיניים), הזונה הגדולה מבבל (השוחט), רולטה צרפתית (אמיל), כולם רוצים לחיות (במבה). בתיאטרון הבימה: אופרה בגרוש (פיצ'ס), קריאר ועדשים (לאוניצה), המלט (קלאודיוס), בית ספר לנשים (ארנולף), אדם (אדם) ועסק משפחתי (ג'ק).

בתיאטרון ב"ש: מירנדולינה ושרוף את זה בשיתוף בית ליסין. בבית ליסין: הקומיקאים. משתתף בהפקות שונות בסלווייה הכללית והחינוכית. השתתף בהצגות זוג פתוח חוג גרוש ובהצגה פיטר פן (קפטן הוק) בתיאטרון המסחרי. באחרונה השתתף בסרטים: רמבו 3, המרגל הבלתי אפשרי, לגנוב את השמים.

שירי גולן

למדה בבי"ס תלמה ילין. בוגרת ביה"ס למשחק בית-צבי 1992. בתיאטרון ב"ש משתתפת בהצגה כולם היו בני (אן דיבר). השתתפה בהצגה אלמנות הפקת תיאטרון הספריה בפסטיבל עכו '92.

רפי ויינשטוק

בוגר בית הספר למשחק בית-צבי 1990.
שיחק בתיאטרון חיפה לפני גיוסו לצה"ל בהצגות: הניצול (יאצק), מלחמת טרויה לא תהיה (פאריס), גטו (ניקל) ועוד.
שרת בלהקת פיקוד צפון 1986/7.
בפסטיבל המוסיקה הקאמרית בגליל באוגוסט 1990, שיחק את החייל במעשה בחייל של סטרוינסקי. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: מהומה רבה על לא דבר (קלאודיו), מפיסטו (אוטו אולריך), שלוש אחיות (פידוטיק), כטוב בעיניכם (אורלנדו) הנאהבים (עמי), הנסיכה והרועה (דומיניק), אנה פרנק (פיטר), פאל גזאי (גזאי) וכולם היו בני (כריס קלר).

נטלי וסילוק

בוגרת האקדמיה לאמנות בחריקוב, אוקראינה. עלתה לישראל מברזיל בשנת 1990. משך 6 שנים שיחקה בתיאטרונים שונים ברחבי ברה"מ כולל מוסקבה. השתתפה בהצגות שונות ביניהן: רוחות רפאים (ריגינה), אילוף הסודרת (קטרינה), וסה גילזנובה מאת גורקי, מוסקבה 2042 משל וויגוביץ ועוד. בתיאטרון ב"ש השתתפה בהצגה: אחים לנשק (מריטה).

יורם חטב

בוגר בית ספר למשחק בית צבי 1992. זכה במילגת קרן שרת בשנת 1991. בתיאטרון ב"ש משתתף בהצגה כולם היו בני (ג'ורג' דיבר).

אורלי טובלי

בוגרת בית הספר למשחק בית-צבי 1990. השתתפה בהצגות מודתנו היקרה והשפעת קרני הגמא (על צפרני החתול) בתיאטרון הספרייה וממשלת נשים בפסטיבל עכו. בתיאטרון ב"ש: מהומה רבה על לא דבר, הנסיכה והרועה, ציד המכשפות (מרסי לואיס) ואנה פרנק (מרגוט פרנק).

הוגו ירדן

בוגר מחזור ראשון בבית הספר למשחק בית-צבי. שיחק בתיאטרונים: האהל, תיאטרון העונות, בימות, חיפה. משחק בתיאטרון באר-שבע מאז הקמתו, בין ההצגות בהן השתתף: רופא בעל כורחו, סיפור גן חיות, הצל, הלילה ה-12, העולם שבו אנו חיים, אנדרטה, ראש העיר הבא, אביב מתעורר, יונו והטווס, המלך הצבי, השטן במוסקבה, ברכה, כותרת ראשית, חלום ליל קיץ, צריף פיאט בחיים, אותו ואת בנו, המתאבד, הספר מסיביליה (בארטולו), אילוף הסודרת (ג'ורמיו), תמונות צייד (עצם), רק בימי ראשון איילוט, ברוח הפרא, מותו של סוכן, דדתו של צ'רלי (ספטיג'ו), הנפש הטובה מסצ'יאן, קומדיה של טעויות, טובת המולדת (ג'ון וייס), הביצה (ראפאר), בודגנים (פרצ'יחין), מפיסטו (צואר), מהומה רבה על לא דבר (דוגברי), שלוש אחיות (פיראפונט) מירנדולינה (המרקו מפורליפולי), כטוב בעיניכם (קורין), ציד המכשפות (ג'יילס קורי) בימים אלו משתתף בהצגות: הנסיכה והרועה (אגראמור), אנה פרנק (מר דיסל), ספור סתיו (בוקה ליברו) ושוכרים רגליים (פרנקי סלוצ'י).

רוברטו פולק

בוגר אוניברסיטת תל-אביב. השתתף בהצגת התיאטרון הקאמרי: שירה. בתיאטרון חיפה: פלשתינאית, מקבט. בצוותא: סטריפטזי אחרון. בתיאטרון ב"ש: שוברים רגליים. בטלוויזיה: הם היו עשרה, כל דיכפין, סיפורים באויר. בסרטים: פגישה עם נוס, מאחורי הסורגים, אל עצמי, המאהב, נו טס מטס (פרס השחקן הטוב בקולנוע).

שרה פון שוורצה

בוגרת ביה"ס למשחק בית צבי 1992. בתיאטרון ב"ש משתתפת בהצגה כולם היו בני (לידיה לובי). השתתפה בהצגה "אמא לא מרשה" בתיאטרון הספרייה.

אריאל פורמן

החל דרכו בתיאטרון התמאס במגילה. שיחק 5 שנים בתיאטרון אוהל: ריצ'רד השלישי, הצמא והריעב ועוד. בשבע שנות משחק בתיאטרון הבימה השתתף בין היתר בהצגות: פרגינט, הכל יחסי, משחק ההלומות, בן ערוכה, צוואתו של כלב. בתיאטרון לילדים ולנוער: פלאוטוס, בית ספר לשחקנים ונחמן. בהפקות מסחריות שונות ביניהן: גבירתי הנאווה ואירמה לה דוס. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: הלילה ה-12, אגדות מיערות וינה, אופרת הקבצנים, עקרונות הכתיבה, קומדיה של טעויות, טובת המולדת, הביצה, שם המשחק (צמח), דון דואן (מסיה דימאנש), מפיסטו, מהומה רבה על לא דבר (דון ג'ון), כטוב בעיניכם, ציד המכשפות (הכומר סמואל פאריס), הנסיכה הרוועה, אנה פרנק (מר ואן-דאן) וכולם היו בני (ד"ר גיים בייליס).

ענת צדקוני

בוגרת בית הספר למשחק בית-צבי 1989. השתתפה בהצגות בתיאטרון הספרייה: נשים בצמרת, כוכבים עם שחר, בחורים בדלת ממול. בתיאטרון השעה: הצגת יחיד - ילדה קיפוד. בתיאטרון לילדים ונוער: שיטת חנליה. בתיאטרון ב"ש: כטוב בעיניכם (אודרי), ציד המכשפות (סיסובה) ואנה פרנק (מיפ גיס).

דוד קיגלר

בוגר בית-הספר למשחק בית-צבי 1990. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות מהומה רבה על לא דבר, כטוב בעיניכם (סלביוס), ציד המכשפות (מרשל הריק), הנאהבים (מתז) ואחים לנשק (פוקס), כולם היו בני (פרנק לובי).

שבתאי קונורטי

בוגר סטודיו ניסן נתיב. נמנה על מייסדי תיאטרון החאן, בו שיחק כ-10 שנים. בין ההצגות בהן השתתף: קליגולה, בנוי מת, חולפתה. בתיאטרון הקאמרי: אדם ורע אדם (גליג'י), באורזי מזוודות (אלחנן) מאת תנוך לוין, מהגרים (אא). שיחק בתיאטרון נוה-צדק ובתיאטרון חיפה. השתתף בתוכניות הטלוויזיה ניקוי ראש, זהו זה בפינה להסטוריה. השתתף בסרט המיועד של דני וקסמן. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: שם המשחק (מירקין), דון זואן, מפייסטו (תיאו מרדר), מהומה רבה על לא דבר, שלוש אחיות (קליג'ין), מירנדרולינה (הרון מאלבאפיריטה), כטוב בעיניכם (לה-בו) ציד המכשפות (חוקאל צ'ייבר) ואנה פרנק (מר קארלר).

גדעון שמר

השתלם במשחק ובבימוי באנגליה. חבר התיאטרון הקאמרי, שיחק תפקידים ראשיים רבים, בין תפקידיו: אוטו פרנק ביומנה של אנה פרנק, פרופסור היגנס בגבירתי הנאה, קונסטין בלאחר הנפילה וכן במחזות משיקספיר, איבסן וציכוב עד למחזות בני-ימינו. הופיע כקריין-סולן עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית וכל התזמורות הישראליות האחרות במעשה בחייל המלך אדיפוס (סטראווינסקי), המלך דוד (תונגר), פטר והזאב (פרוקפיוב), קרנבל החיות (סן-סנט), הניצול מווארשה (שנברג), חזיון הצללים (גיהר), מרתון ברטוק, מרתון מוצרט, "אגמנוס" (גתה-בטהובן). הפיק הופיע בהצגות יחיד, כמו אהבה וג'אז (עם מל קלר), טוביה החלבן (שלום עליכם), השיבה לשום מקום (מונדי), אני (לא) יהודי. טאו היהודי הבלתי נראה של ללי הררי). השתתף בתסכיתי רדיו, בסרטים ובמישדרי טלוויזיה רבים. בשנים האחרונות עורך סיבובי הופעות באנגליה במרכזים יהודיים בעולם עם טוביה החלבן ואני (לא) יהודי.

זכה בפרס מסקין של המרכז הישראלי של מכון התיאטרון הבינלאומי ב-1980 ובפרס שייבר מטעם בית שלום עליכם ב-1982. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: דודתו של צ'ארלי (סר פרנסיס צ'טני) וספור סתיו (לאפליה לואיג'י).

רפי תבור

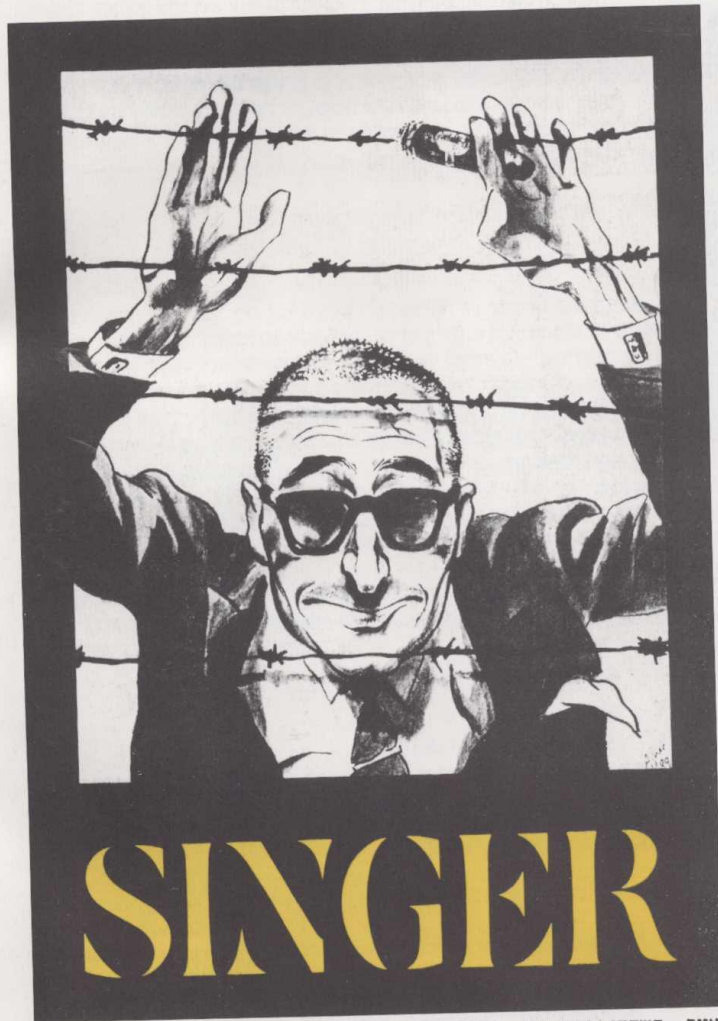
בוגר בית-הספר למשחק בית-צבי, בשנים 75-73 שיחק בתיאטרון העירוני באר-שבע. בין ההצגות בהן השתתף: עלי כינור, רופא בעל כדחו, מלקולם הקטן ומלחמתו בסרטיים, טרטיף, האחן הפרטית ועוד.

שיחק בתיאטרון הבימה בשנים 80-75. 10 שנים שיחק בגרמניה ובשווייץ, השתתף בלמעלה מ-50 הפקות שונות וב-15 סרטי טלוויזיה.

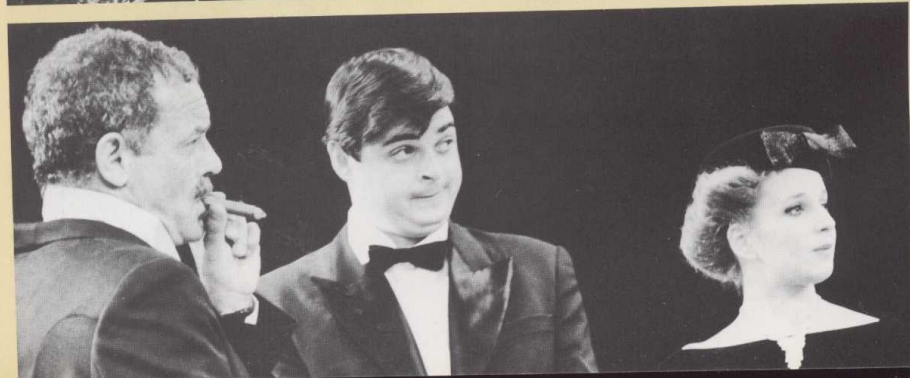
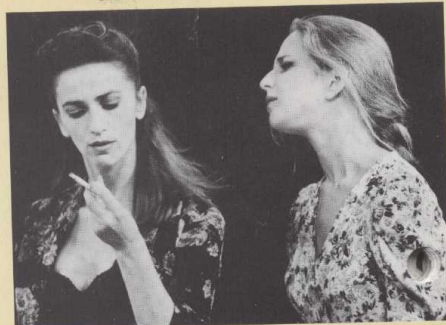
גילם תפקידים ראשיים בהצגות: פאוסט (פאוסט), ארתורו אי (גיירי), ידיים מלוכלכות (הוגו), שלושת המוסקטרים (ארמיס), של מי החיים האלה לעזאזל, רומיאו ויוליה (טיבלט), הו יוליה (רומאו), ביקור הגברת הזקנה (בעל 9-7), קן הקוקיה (מרטניני), האשה מהים (הור), נשקיני קייט (לורנציו), זורבה היווני (ניקוס) ועוד.

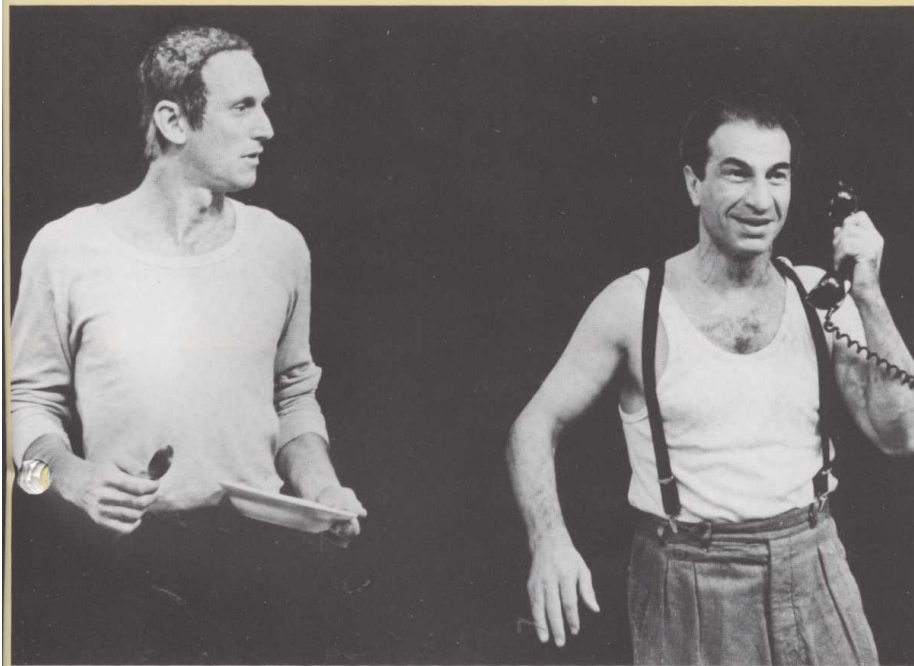
בתיאטרון באר-שבע: שם המשחק (רובי ארון), בורגנים (סטרב) בשיתוף תיאטרון בית-ליסין, מפייסטו (הגנרל), מפגש משולש (מארק דריסקל) בשיתוף תיאטרון בית-ליסין, שלוש אחיות (ורשינין), באופן יחסי (פיליפ) ציד המכשפות (הכומר ג'ון הייל), אחים לנשק (אריק מנדל), כולם היו בני (דר' בייליס) ושוכרים רגליים (פרופ' טרנס אוקין).

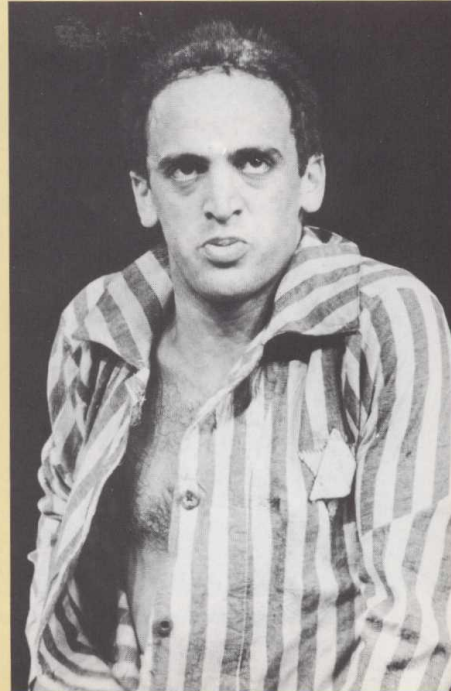
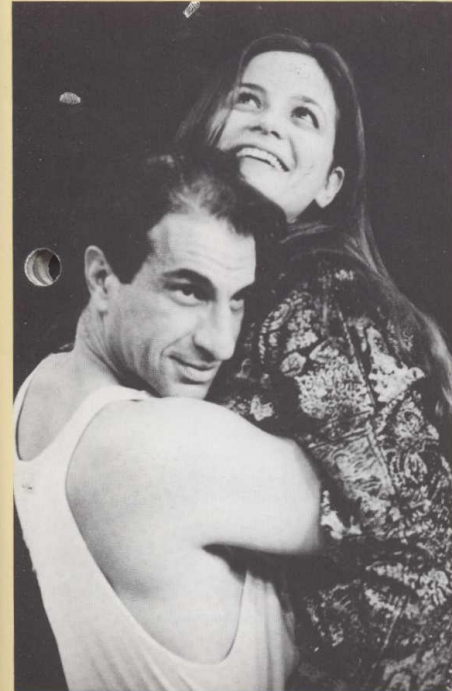
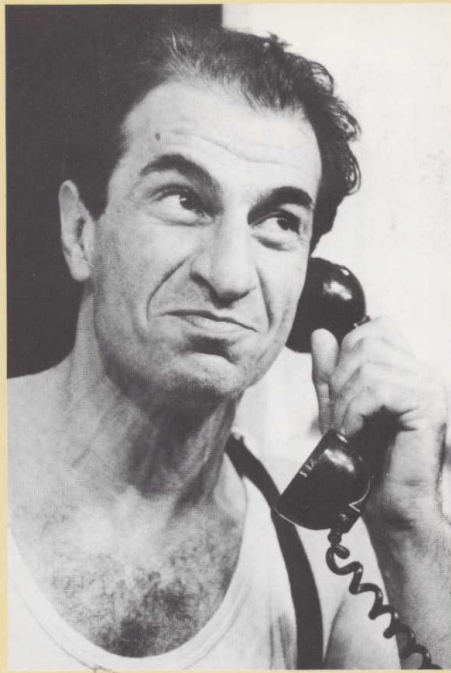
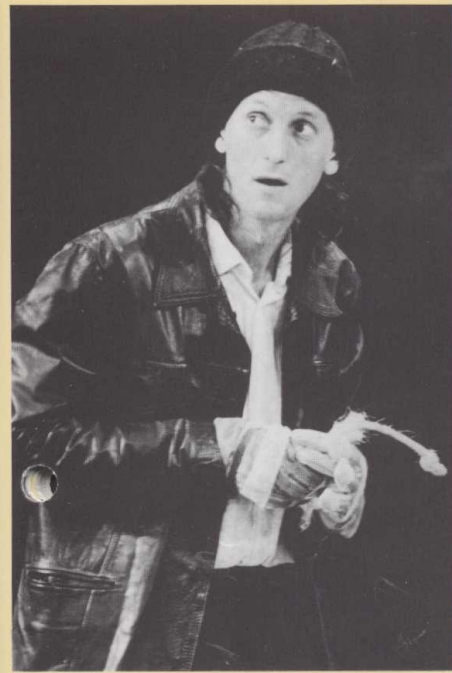

איור - השחקן אנטוני שר - בתפקיד זינגר בהצגה שהועלתה ע"י הרויאל שייקספיר
קומפני, לונדון.

BEER-SHEVA MUNICIPAL THEATRE

SINGER

BY: PETER FLANNERY

TRANSLATED BY: NAVA SEMEL

DIRECTED BY: MICAH LEWENSOHN

SET DESIGNED BY: ELI SINAI

COSTUMES DESIGNED BY: EDNA SOBOL/

DALIT INBAR

MUSIC BY: ELDAD LIDOR

LIGHTING BY: AVI-YONA BUENO (BAMBI)

DAVID KIGLER: 2ND. NCO/BLYTHE/

PEPPER/LORD BUNTY/TIM BUNTY

RAFI WINESTOCK: POLICEMAN/

BUTLER/SHALLCROSS/PAUL

NATALI VASILUK: MRS. RINGELBAUM/

SERVANT/REFUGEE/TWIN

SHIRI GOLAN: MARIA/LADY BUNTY/

REFUGEE

ORLY TOBALY: GLORIA/LADY BASIL/

REFUGEE

ANAT ZEDKONI: SECRETARY/

MRS. DALEY/JANICE/REFUGEE

HUGO YARDEN: MILLER/SIR BASIL

SARAH VON SCHWARZE: NURSE/

TWIN/SERVANT/RUBY GAILINAS

RAFI TAVOR: IMMIGRATION OFFICER/

LORD EARNER/DE KNOP

ANNA ISKOS: IMMIGRANT FROM

TRINIDAD/MRS. HARTY

PRISONERS/REFUGEES/POLICEMEN/

WAITERS/CROWD/HOMELESS - THE

COMPANY.

THE CAST

(IN ORDER OF APPEARANCE):

GIDEON SHEMER: CHORUS

SASSON GABAI: PETER SINGER

ASSAF ASHTAR: 1ST KAPO/1ST NCO/

IMMIGRANT FROM TRINIDAD/

PHOTOGRAPHER/SERVANT/ACTOR

SHABTAY KONORTY: 2ND KAPO/

CAPTAIN HARTY/MR. DALEY

YORAM HATTAB: STEFAN GUTMAN

ARIEL FURMAN: GAILINAS

ROBERTO POLLAK: MANIK

STEFAN'S WORK INSPIRED BY THE ARTIST CHRISTIAN BOLTANSKI

BEER-SHEVA MUNICIPAL THEATRE

SINGER

BY: PETER FLANNERY